

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

23. ČÍSLO / XXVI. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

10. ČERVNA 2018

Z obsahu:

Břimování - křesťanské svědectví

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci 23. května 2018
- strana 2 -

Svatá Germána Cousinová

Libor Rösner
- strana 4 -

Kardinál Sarah k mladým v Chartres:

Buďte světci, kteří obrátí Evropu!
- strana 6 -

Vítej, věrný služebníku, opět mezi svými (3)

PhDr. St. Vejvar, Ph.D.
- strana 7 -

„Ve zcela kněžském a nadpřirozeném duchu!“

Kdo byl Franz Stock?

P. Paul-H. Schmidt
- strana 9 -

Vizionář:

Tajemství zjevení v Tre Fontane (10)

- strana 11 -

Pracovní doba a doba odpočinku

Flexibilní formy práce: benefit, který nutí k větším výkonům
- strana 13 -

*Kardinál Sarah k mladým v Chartres:
Buďte světci, kteří obrátí Evropu!*

Biřmování – křesťanské svědectví

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci
23. května 2018, náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Po katechezích o křtu nás tyto dny po slavnosti Letnic vybízejí k reflexi nad svědectvím, které v pokřtěných vzbuzuje Duch, když uvádí jejich život do pohybu a otevírá jej dobru druhých. Ježíš svěřil svým učedníkům obrovské poslání: „Vy jste sůl země, vy jste světlo světa.“ (srov. Mt 5,13–16) Tato přirovnání nás vedou k zamyšlení nad svým jednáním, protože jak nedostatek, tak přebytek soli činí jídlo nechutným,

a stejně tak nedostatek i přebytek světla zabraňuje vidět. Jediný, kdo z nás opravdu může učinit sůl, jež dává chuť a chrání před zkažením, a světlo, jež osvětluje svět, je Kristův Duch! A tento dar dostáváme ve svátosti biřmování, u níž bych se rád zastavil a uvažoval o ní spolu s vámi. Nazývá se „biřmování“ – z latinského *confirmatio* – protože dotvrzuje křest a posiluje křestní milost (srov. *Katechismus katolické církve*, 1289), a poněvadž Ducha přijímáme skrze pomazání kříž-

mem – směsí olivového oleje a vonného balzámu posvěcené biskupem – odkazuje také ke Kristu, tedy Pomazanému Duchem Svatým.

Znovuzrození k božskému životu křtem je první krok; potom je třeba chovat se jako Boží děti, totiž připodobňovat se Kristu, který působí ve svaté církvi, a nechat se zapojit do jejího poslání ve světě. Zjednává to pomazání Duchem Svatým, „bez něhož jsme na zemi ubozí a ztraceni“ (*Sekvence o slavnosti Soslání Ducha Svatého*). Bez síly Ducha Svatého nemůžeme činit nic. Duch Svatý nám dává sílu k další cestě. Jako byl celý Ježíšův život oživován Duchem, tak také život církve a každého jejího člena je veden tímto Duchem.

Pokračování na str. 8

„Svět bez Boha je světem temnoty, lži a egoismu.“ Kardinál Robert Sarah vyslovuje strašlivou, leč pravdivou definici současného západního světa. (str. 6) Zní to poněkud zoufale, ale nikoliv beznadějně. Aby vše bylo jinak, stačí totiž jediné: vrátit se zpět k Bohu! Čili převedeno pro nás katolické křesťany: pravdivě žít s Trojjediným Bohem, milovat Ho, plnit jeho svatou vůli a zachovávat jeho moudrá přikázání, která umožňují člověku žít na této zemi.

Nic nového pod sluncem, řekneme. I na stránkách Světla je to „stálý refrén“. Souhlasím, ale jen částečně. Máme-li dojít skutečné svatosti, tedy nejvyššího možného stupně dokonalosti našeho života, pak to znamená mj. neustálé hledání „mezer ve výkonu“ (řečeno sportovní terminologií), permanentní snahu o zlepšení „osobního rekordu“ – jen tak lze dosáhnout dokonalosti, v našem případě svatosti života. A tak přijmeme určitou reflexi našeho života, hledání odpovědi na Boží hlas, který se slovy dnešního prvního čtení táže: „Kde jsi?“ Možná se bojíme jako Adam a Eva, protože jsme velmi hříšní, či snad právě nežijeme v milosti posvěcující a skrýváme se před Bohem, i když dobře víme, že je to zbytečné. Snad se nebojíme před Bohem, ale jen stydíme před lidmi – proto, že nemáme dost odvahy navenek dát na-

jevo, že žijeme jiný život, než nám ukazuje současný mediální svět. Anebo se bojíme sami sebe, protože víme, že naše víra ještě není dost silná, aby veřejně obstála před světem falše. To všechno jsou dobré důvody k tomu, abychom se nedomnívali, že neustálé opakování téhož je neschopnost přinést něco nového. Vždyť často nové vznikne snadněji tam, kde to stávající směřuje ke své dokonalosti. Konečně, kupříkladu každodenní zpytování svědomí není přece ničím novým, a přesto vždy přináší něco nového; jeho nejkrásnějším ovocem by pak měla být stále větší láska k Bohu a vědomí vlastní nedostatečnosti.

Jaké vnitřní síly a duševní a duchovní pevnosti může dosáhnout člověk, v jehož srdci přebývá Bůh, vyobrazují tři životní příběhy, jež předkládáme na následujících stránkách. Zde je ve stručnosti jejich poselství:

Svatá Germána (str. 4–6) – její životní osud nám dává tu nejpodstatnější poučku: Není důležité vykonat něco důležitého či snad být „někým“, ale pro spásu lidské duše a vnitřně krásný život zde na zemi je potřeba žít v Boží náručí, a to navzdory všemu zlu kolem nás. Bůh sám pak způsobí, že skrze takové-

ho člověka přichází na svět Boží láska, a dokonce i záchrana lidských duší.

Kardinál Josef Beran (str. 7–8) – jeho opravdové, až heroické kněžství je vzorem pro všechny Bohu zasvěcené osoby. A nejen to, i pro každého katolického křesťana. Každý z nás přece může být posilou pro druhé v těžkých chvílích života, zejména pak, když sami snášíme obdobné těžkosti. Tak můžeme měnit svět kolem sebe.

A nakonec P. Franz Stock (str. 9–10) – je příkladem dobré náboženské výchovy v rodině. Není divu, že jeho život stál na dvou nezbytných pilířích: na modlitbě – s Pannou Marií – a na Eucharistii. A pak je zde jeho vyjádření: „Úkolem církve je také dnes nadpřirozeným zachránit přirozené... Světci mohou naši dobu zachránit.“ Tato slova mají věčnou platnost.

Jestliže kardinál Sarah mluvil o světě bez Boha, který vlastně patří ďáblu, pak zmíněné tři osobnosti hovoří o Božím království, jež je uvnitř krásné a působí radost v srdci. Nezbyvá než duchovně dorůst až k heroismu víry v Trojjediného Boha, chceme-li být opravdu vnitřně šťastní, a pak i ke svědectví této víry, jak o něm dnes čteme v Pavlově listě Korintánům: „Uvěřil jsem, a proto jsem mluvil.“

Daniel Dehner

Editorial

Chceš-li se dnes opět setkat s Pánem, můžeš se přidat k některé ze skupin, které za ním spěchají ze všech stran. Můžeš se jich zeptat, odkud vědí, kde zastihnout Ježíše. Ti, kteří Ho upřímně hledají, protože Ho potřebují, Ho nakonec vždy naleznou.

Ale jak vidíš, Pán je dnes doslova zavalen prosebníky. Sleduj chvíli Ježíšův běžný pracovní den. Pracuje bez oddechu, aby trpící zbavil nemoci i otroctví hříchu. Nedbá únavy ani hladu. Přišel, *aby sloužil*⁽¹⁾. To, čemu se lidé tak rádi vyhýbají, je pro Božího Syna samozřejmostí. Pozoruj utrpení a touhu těch, kteří přicházejí, i radostnou úlevu těch, kteří se po uzdravení vrací do svých domovů. Zatímco ty můžeš sledovat jen tyto vnější projevy, tvůj Pán vidí v hloubi jejich srdce jak propast lidské bídy, tak skutečné ovoce jejich víry a svého působení. Divíš se tedy, že pracuje až do úmuru?

Ale lidé, kteří sami právě nijak nestrádají, nemusí mít pochopení pro takovou nezištnou službu, která pro potřeby těch druhých zapomíná na své vlastní. Ježíšovým příbuzným se dokonce zdá, že se pomínul. Vysvětlí jim podstatu jeho bláznovství a sám se snaží následovat Ho v sebestavující obětavosti bez ohledu na lidské názory a nepochopení.

Se zcela jinými pocity sledují nával kolem Ježíše učitelé Zákona. Přišli až z Jeruzaléma, aby viděli, čím to, že někdo jiný se stal pro tak velké zástupy středem pozornosti. Je nesporné, že Ježíš tu lidem prokazuje dobrodiní, kterého oni sami nejsou vůbec schopni. Vědí lépe než kdokoliv jiný, že tato a tak početná znamení není možno vykonat pouze lidskou silou. Měli by také lépe než kdokoliv jiný rozpoznat, že se tu naplňuje proctví o tom, který má přijít⁽²⁾. Čím to, že právě ti, kteří celý národ učí čekat na Mesiáše, sami Mesiáše nečekají? Čím to, že ti, kteří nejvíce vědí, nejméně poznávají? Všechno vědění není k ničemu, jestliže je člověk zaslepen tvrdostí vlastního srdce. Všimni si, že tito vzdělaní učitelé si našli vysvětlení, kterému dokonce schází logika: Ježíš prý koná tolik dobra, protože je posedlý zlým duchem!

Pán využívá této příležitosti, aby ti na příkladu učitelů Zákona vysvětlil, do jak nebezpečného stavu může člověka zaveést jeho zaslepená zatvrzelost. Nejtěžší urážkou Boha je rouhavý postoj člověka, který pro svůj pyšný odpor nechce Dárci milosti dovolit, aby mu prokázal svou slitovnost a dobrotu. Takto se člověk sám zavede do bludného kruhu, ze kterého není východiska.

I kdyby opanoval tvé srdce nejsilnější ze zlých duchů, Ježíš přichází jakožto ten, který je silnější, aby jej spoutal a osvobodil tě z jeho moci. Ale k tomu je zapotřebí, abys mu umožnil přístup do svého srdce. Odmítneš-li však Osvoboditele, kdo tě osvobodí? O jeho zvláštní přítomnosti svědčí stále stejná znamení: *slepi vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluiši slyší, mrtví vstávají, chudým se hlásá radostná zvěst*⁽³⁾. Chceš-li se uzdravit, vyhledej jej nejraději tam, kam proudí zástupy, aby měly účast na jeho dobrodiní. Neptej se zatvrzelých učitelů, kteří neradi slyší o jeho znameních, protože mají za to, že je nepotřebují. Ti tě k Němu nezavedou a sami tě neuzdraví. Ptej se těch, kteří již prohlédli, ptej se těch, kteří byli hluiši, a nyní mohou vnímat Ježíšova slova, ptej se těch, kteří se belhali, a nyní radostně běží po cestě svatosti, ptej se těch, kteří byli zohaveni vnitřní hnilobou, a nyní jsou očištěni, kteří byli dlouhá léta mrtví, a náhle mohli povstat k radostnému životu. Oni ti řeknou, kde byli uzdraveni.

Viš, proč to Ježíš dělá, co Jej dohání, aby neustále konal divy milosti? Jeho nenasytné Srdce by chtělo všechny lidi obejmout, chce být se všemi spoután svazkem nejdůvěrnějšího příbuzenství. *Čím více se totiž rozmnoží milost, tím větší počet lidí bude potom k Boží oslavě projevovat vděčnost*⁽⁴⁾. Pohled na Něho: sedí tu v kruhu těch, kteří Mu s láskou naslouchají. Dovidá se, že venku čeká s příbuznými i jeho milá Matka. Zdá se ti divné, že nejde za ní? Myslíš, že netouží obejmout svoji Matku? Dělá to kvůli tobě. Chce ti tak vyjádřit, že jsi Mu stejně milý, že spolu s Marií patříš do jeho velké a skutečné rodiny, rodiny Božích dětí. Právě proto chodí jeho Matka od místa k místu, a aby při-

Boží rodina

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

*Kdo činí vůli Boží,
to je můj bratr, má sestra i matka.*

Liturgická čtení

1. čtení – Gn 3,9–15

Když Adam pojezdil ze stromu, zavolal na něj Hospodin Bůh a řekl mu: „Kde jsi?“ On odpověděl: „Slyšel jsem tvůj hlas v zahradě a bál jsem se, že jsem nahý, a proto jsem se skryl.“ Bůh řekl: „Kdopak ti pověděl, že jsi nahý? Jistě jsi jedl ze stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst!“ Člověk odpověděl: „Žena, kterou jsi mi dal, ta mi dala z toho stromu, a tak jsem jedl.“ Hospodin Bůh se zeptal ženy: „Cos to udělala?“ Žena odpověděla: „Had mě svedl, a tak jsem jedla.“ Tu řekl Hospodin Bůh hadovi: „Protože jsi to udělal, buď zlořečený mezi všemi krotkými i divokými zvířaty. Budeš se plazit po břichu a žrát prach po všechny dny svého života. Nepřátelství ustanovuji mezi tebou a ženou, mezi potomstvem tvým a jejím. Její potomstvo ti rozdrtilí hlavu, zatímco ty budeš šlapat po jeho patě.“

2. čtení – 2 Kor 4,13–5,1

Bratři! Protože máme téhož ducha víry, jak je řečeno v Písmu: „Uvěřil jsem, a proto jsem mluvil“, věříme i my, a proto také mluvíme. Vždyť víme, že ten, který vzkřísil Pána Ježíše, vzkřísí se Ježíšem i nás a společně s vámi nás postaví před něho. Všecko to se přece děje pro vás: čím více se totiž rozmnoží milost, tím větší počet lidí bude potom projevovat vděčnost k Boží oslavě. A proto neklekáme na mysl. Tělo nám sice chátrá, ale duše se den ze dne zmlazuje, neboť nynější lehké břemeno utrpení zjednává nám nad každou míru věčnou tíhu slávy, protože nám neleží na srdci věci viditelné, ale neviditelné. Věci viditelné přece pomínou, ale neviditelné budou trvat věčně. Víme totiž, až bude stržen stan, ve kterém tady na zemi bydlíme, že nám Bůh dá obydlí jiné. Ne dům udělaný lidskýma rukama, ale věčný v nebi.

Dokončení na str. 6

pravila nová zázračná proměnění, prosí všechny, někdy i se slzami v očích: *Udělejte všechno, co vám řekne*⁽⁵⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Mk 10,45; ⁽²⁾ Mt 11,3; ⁽³⁾ srov. Iz 35,5n; Lk 7,22;

⁽⁴⁾ srov. 2 Kor 4,15; ⁽⁵⁾ Jan 2,5.

Svatá Germána Cousinová

„Nevykonala ve svém životě nic mimořádného,“ poznamenal její životopisec. Nebyla mučednicí, nebyla řeholnicí, nebyla misionářkou. Nepečovala ani o nemocné a nebyla mystičkou. Většinu života pásala ovce, modlila se a chodila na mši svatou. Přitom snášela nesčetná příkoří a těžké tělesné postižení. Oddala se naplno Bohu a v jeho náručí setrvala navzdory všemu a všem. Vyložený outsider, opovrhovaná i nejbližšími, milovaná Bohem, pro něhož byla tou nejmilovanější. Svata Germána Cousinová.

Germánin život je jako vystřižený z Buninovy povídky „Krasavice“, „Odevzdané sedí v koutku salónu, kreslí na břidlicové tabulce domečky nebo si šeptem slabikuje pořád jednu a tutéž knížku s obrázky, kterou mu koupili ještě za života nebožky matky, hledí do oken... Spí na podlaze mezi pohovkou a květináčem s palmou. Sám si večer stele postýlku a sám si ji ráno snaživě svine a odnese do chodby do matčiny truhly. Tam má schovaný i všechn svůj osobní majeteček.“

Takto uzavírá vynikající ruský prozaik povídku o tíživém osudu chlapce pod macešinou knutou. Vyprávění o krátkém životě svěřence, narozené v roce 1579 ve francouzském městečku Pibrac, sice působí jako varianta Buninovy povídky či pohádky o Popelce, nicméně skutečnost byla ještě horší, než vypsál ruský prozaik. Germána nebyla smyšlenou literární postavou, ale skutečným člověkem z masa a kostí, který byl nucen snášet nelidské zacházení ze strany macechy, již otec přivedl domů zanedlouho po matčině smrti.

Jako se liší den od noci, tak se liší Germánin život za života matky a po její smrti. Macecha Armanda de Rajolsová ji od začátku téměř až patologicky nesaňela, byla alergická už jen na její pouhou přítomnost ve své blízkosti. Přičil se jí pohled na útlou dívku s podlomeným zdravím, nehybnou pravou rukou, jež byla snad už od narození deformovaná, a krkem posetým vystouplými uzlinami. (Germána trpěla scrofulou, což je druh tuberkulózního onemocnění projevující se navenek zánětlivým zduřením podkožních mizních uzlin.) Všechny vyjmenované neduhy byly pro tu zlou ženu zároveň pohnutkami k posměchu a hlubokému opovrzení.

V macešině nakládání s Germánou bylo něco perverzního, něco dábelského, něco, co se přičí zdravému rozumu. Při každé příležitosti svou nevlastní dceru

sekýrovala, spát ji nechávala na zemi pod schody, jednou jí v návalu vzteku opařila vroucí vodou nohy, jindy ji zase zmlátila do bezvědomí. Držela ubohou dívku o hladu a pobaveně pozorovala, jak se po kolenou šine k psí misce a třesoucima se vyzáblyma ručkama z ní psu ujidá. Vydatně jí v této šikaně sekundovaly její vlastní děti, které své nemocné sestře s typickou dětskou krutostí k dalšímu matčinu obveselení škodily, kde jen mohly, např. jí potíraly lepkaovou smolou halenu. Samozřejmě si malá nemohla ani poplakat, či si dokonce postěžovat, výprask by na sebe v takovém případě nenechal dlouho čekat. A není snad ani zapotřebí zmiňovat, že macecha nehleděla na Germánino zdravotní postižení a že ji nutila pracovat. Konala sice jen drobnější práce, takové, které zvládla jedinou zdravou rukou, ale konat je musela, žádné úlevy nemohla očekávat. Otec Laurent byl pohříchu příliš velký slaboch na to, aby zasáhl a své malé dcerky se zastal.

Už tak chatrné zdraví děvčátka se díky takovému zacházení ještě zhoršilo. Uzliny na krku se zvětšily, tělo se pokrylo ošklivými vředy a tím na sebe přivolala ještě žlučovitější macešiny výlevy. Armanda ji nakonec vyhnala spát do ovčince, aby nenakazila sourozence. Nocovala tam mezi ovce a živila se zbytky, které macecha vyhodila drůbeži na dvůr, případně kouskem chleba, který jí milostivě hodila pod nohy. Do domu nesměla, a to ani v zimě, a aby si zasloužila i ty zbytky, musela nejpozději od svých 9 let pást ovce.

Oproti chlapci z Buninovy povídky nevlastnila Germána zhora nic, žádnou knížku s obrázky či truhlu po mamince. Měla jen zmuchlaný růženeček, vlastnoručně vyrobený z motouzu a slámy, který nosila pořád u sebe a na němž se modlila. Volala

Boha do své samoty, do níž ji vypověděli nejbližší příbuzní, úpěnlivě a vytrvale. A v lůně přírody, jejíž krásy kontemplanovala, v tom osamocení, v němž bez přestání rozjímal o četných milostech shůry, vyplnil Bůh Germáninu prázdnotu sám sebou, dodával jí sil ke snášení nesnesitelného hoře a tišil její pláč. Nelze slovy vyjádřit, jak silně k Bohu „Popelka z Pibracu“ přilnula. Našla v něm spolehlivé útočiště, zdroj pokoje, lásky a útěchy, našla v něm vše. Věnovala mu každou chvíli svého neradostného života. Ze dvou klaciků si zhotovila kříž, zapíchla jej do země a před ním velebila Pána a spolu s ním i Pannu Marii modlitbami, které ji sice nikdo neučil, jež však tryskaly z nej-

tajnějších zákoutí jejího srdce. „Dej, Pane, abych dnes neměla hlad ani žízeň. Pomoz mi nějak potěšit mou macechu a dej, abych potěšila i Tebe.“ Při zvonění klekání padala na obolavělá kolínka a modlila se Andělu Páně, lhositě, kde se právě nacházela.

Brzy se stala pro tyto své praktiky terčem jízlivého posměchu. Pranic na to nedbala a naopak se za posměvačky

modlila, stejně jako za macechu, k níž nechovala žádnou zášť. Navenek neduživá, handicapovaná a vředovitá, uvnitř kříšťalově průzračná a krásná „jak slza v oku“ (řečeno s V. Nezvalem), nadále prohlubovala vztah s Pánem, vztah plný důvěry a lásky. Denně se účastnila mše svaté; nemohla jinak, musela být před oltářem toho, jehož tolik milovala. Jen co se ozvaly zvony svolávající na mši, nechala ovce ovce a utíkala do kostela. A pokud možno, setrvala v něm i dlouho po knězově „Ite missa est“.

Byl to jeden z mnoha zázraků, které se za života malé pasačky z Pibracu udály – nikdy se ani jedno zvíře neztratilo, nikdy žádné nezadával vlk, jimiž se to v okolních lesích jen hemžilo. Boží Prozřetelnost je chránila. Vesničanům nešlo na rozum, jak je možné, že ovce nepřekročí hraniční čáru, kterou Germána vytvářela na trávě z kousků vlny. Jindy se před ní jako Rudé moře před Mojžíšem rozestoupil rozvodněný potok, když spěchala na mši. Svědkem toho se stal jeden vesničan. A ještě jindy dorazila do koste-

la skrz naskrz suchá, přestože venku lilo jak z konve.

To, co od Boha dostávala, předávala dál. Ne že by chodila od domu k domu a hlásala Boží slávu. V duchu svého naturelu zůstávala mezi svými, tj. mezi ostatními pastuchami, pocházejícími namnoze z řad nejhudších, a učila je lásce k nebeskému Otci a Matce láskyhodné. Získávala tak pro Dobrého pastýře další ovečky jdoucí za jeho hlasem, přicházející houfně na pahorek, kde se před svým primitivním křížem Germána modlila. Posadily se kolem ní a naslouchaly jejímu ujišťování, že ten hlad a bolesti, jež zakoušejí, mohou naroubovat na utrpení Páně. Sama si nikdy nestěžovala, vlastně o sobě nemluvila nikdy. Jen o Bohu.

Germána doslova sršela dobrosrdečností. Dokázala si pravidelně odřict i z toho mála, co si směla na pastvu odnést k snědku, a častovala tím žebráky nebo své věčně hladovějící druhy. Dráždila tím macechu, které toto počínání bylo proti mysli, stejně jako stále hlasitější vesnická šeptanda o neobyčejných vlastnostech té nenáviděné, vředy pokryté „ohavy“. Jednou, to už byla Germána dospělá, vyhnala Armanda ze dvora žebráka, kterého dívka v chladném počasí vzala pod svou střechu, tj. do ovčince. Vzápětí zahlédla Germánu, jak nese něco v zástěře. Vyběhla, aby ji přichytila při krádeži, protože si byla jista, že nevlastní dcera sebrala něco bez dovolení ze spíže a nese to vypuzenému žebrákovi. Vrhla se s látežením na Germánu, začala jí před zraků sousedů, které přilákal křik, lomcovat a pokoušela se jí vyrvat ze zástěry domnělé jídlo. Germána na její příkaz zástěru rozevřela a v ní byly nádherné květiny, a to takové, jaké v dané roční době nerostly a už vůbec ne někde nablízku. „Vezměte si, matko, tyto květiny, prosím. Posílá vám je Bůh na znamení svého odpuštění,“ řekla Armandě.

Udállost vidělo na vlastní oči hned několik svědků, nejde o jednu z mnoha legend známých i u jiných světic. Sousedé si celý výjev nenechali pro sebe a vbrzku začali téměř všichni v Pibracu pocíťovat k handicapované dívce nestrojený obdiv. Vnímali, že je omilostněna, což jim potvrzoval nebeský zpěv, jenž se v noci ozýval z Germánina ovčince, či nadzemské světlo, v němž celá stavba tonula. Ko-

nečně se vzpamatoval i Laurent Cousin a s prosbou o odpuštění zval svou dcerku zpět do rodného domu. Germána odmítla, dobrovolně zůstávala na slavníku v ovčinci, aby tak přinášela obět za hříchy světa, zejména za svou nevlastní matku.

Snad právě jen macecha setrvala vůči Germáně zatvrzelá, ale po usilovných modlitbách Germániných nakonec pukla i tvrdá skořápka jejího srdce a Armanda se změnila k nepoznání. Ve snaze vynahradit Germáně léta příkoří, jež jí způsobovala, jí činila pomyšlení a chovala se k ní nebývale srdečně. Pozvala ji zpět do domu, leč Germána, jež se jinak z macešiny zázračné proměny radovala, s díky odmítla a zůstala na svém slavníku v ovčinci. Na posteli v domě spát nechtěla, i nadále chtěla dosavadním způsobem konat pokání za hříchy lidí.

Byla jarní noc roku 1601. K Pibracu přicházel jeden kněz z Gaskoňska putující do Toulouse. V černočerné tmě spatřil náhle v nebeské záři zástup svatých panen sestupujících z nebe. Svědky téhož výjevu se stali i dva kněží, kteří do Pibracu přicházeli z opačné strany. Ve stejné době se žalostně rozbečelo stádo ovcí v Cousinově ovčinci. Hospodář je nemohl za nic na světě utišíť.

Ráno tři kněží nezávisle na sobě vyprávěli vesničanům o svých nočních vizích, které neskončily jedním obrazem. Dále totiž pozorovali, jak zástup panen

Svatá Germána Cousinová

odvádí do nebe v obklopení andělů slavnostně oděnou pannu, kterou předtím neviděli. Podle popisu v ní Pibraťci poznali Germánu. Došlo jim, že asi zemřela. Spěchali do jejího ovčince a tam ji našli ležet na slavníku mrtvou, neuvěřitelně krásnou, jak seznali.

Zvěst o smrti svaté pastýřky obletěla vmžiku celý Pibrac. Děti, které denně hlaly Germánino vyprávění o Pánu Bohu, vyrobily pro svou milovanou katechetku věnec z hvozdíků a žitných klasů. Macecha oblékla Germánu do rakve do nejkrásnějších šatů, jaké měla. Při pohřbu pak nebylo v kostele k hnutí. Zesnulá byla pochována pod podlahou kostela, do něhož tak ráda chodila.

Povědomí o handicapované dívce trávící celý čas pasením ovcí s její smrtí nevyprchalo. O to se postaral Bůh. V roce 1644 zemřela jedna zámožná obyvatelka Pibracu. V závěti uvedla, že by chtěla být pohřbena pod podlahou kostela. Když hrobníci odsouvali kamenné desky, užřeli tělo mladé ženy krvácející z nosu poté, co do něj udeřila lopata jednoho z nich. V několika minutách se kolem těla seskupili vesničané, mezi nimi i členové Cousinovy rodiny. Ti v mrtvé okamžitě poznali Germánu.

Zvěst o tom se roznesla do dále a lidé ze všech stran se doslova valili ke hrobu svěťice, jak o ní byli díky tomuto jevu přesvědčeni. Neporušené tělo zesnulé bylo vystaveno v předsíni kostela ve skleněné rakvi, aby je mohl kdokoli spatřit. To se nelíbilo jednomu mladému zámožnému páru, který přiměl místního faráře, aby rakev ukryl v sakristii. Ještě téže noci onemocněla žena i její malé dítě záhadnou chorobou a vypadalo to, že obě zemřou. Zdrčený manžel se vrhl na kolena a prosil pastýřku z Pibracu o přímlovu a jedním dechem přidával omluvu za nedostatečnou úctu k její tělesné schránce. Ke konci novény, kterou se modlil, se umírající ženě zjevila Germána a položila dlaň na postižené místo na jejím těle. Ráno byly žena i dítě zcela zdravý.

Germána byla uložena do překrásně zdobené dřevěné rakve a opětovně pochována. Další zázraky na sebe nenechaly dlouho čekat, proto začali její sousedi volat po tom, aby svatost druhdy opovrhované postižené pasačky ovcí potvrdila i církev.

K tomu došlo až po dvou stoletích. Mezitím vyhodila lůza řádící za Francouzské revoluce Germánino neporušené tělo ze zdobené rakve, která byla obratem prodána na podpal. Tělo pak bylo vhozeno do jámy a zasypano nehašeným vápnem. Brzy postihla pachatele tohoto hanebného činu těžká nemoc. Dva z nich se za to káli a dostalo se jim uzdravení na Germáninu přimluvu, nejmladší pokáním opovrhl a zemřel v krutých bolestech.

Kult pastýřky z Pibracu se však revolucionářům vymýtiti nepodařilo. Po čase se věřící snažili Germániny tělesné pozůstatky najít a podařilo se – měkké tkáně byly sice vápnem kompletně rozpuštěny, leč kostra zůstala v bezvadném stavu, uložili ji tedy do nové rakve. A opět přicházely k jejímu hrobu davy lidí a opět docházelo k řadě zázraků, jako např. k rozmnožení pokrmů ve farnosti Dobrého pastýře v Bourges v roce 1845, nepočítáme-li četná uzdrave-

ní. V roce 1854 tak mohl papež Pius IX. prohlásit Germánu Cousinovou za blahoslavenou a v roce 1867 za svatou. Opovrhovaná a vysmívaná tělesně postižená pasačka ovcí, k jejímuž hrobu se svého času přicházeli poklonit králové i kardinálové, tak byla postavena naroveň svatým vyznavačům a učitelům církve a ve Francii se stala jednou z nejoblíbenějších světic. Nad jejím hrobem vyrostla bazilika, která dodnes láká tisíce věřících.

Kardinál Sarah k mladým v Chartres: Buďte světci, kteří obrátí Evropu!

Země západního světa nepoznají pokoj a radost, dokud se nevrátí k Bohu – řekl 21. května v Chartres kardinál Robert Sarah při zakončení tradiční pěší pouti do zdejší francouzské katedrály. Účastnilo se jí 15 000 převážně mladých lidí. Právě k nim se obrátil prefekt Kongregace pro bohoslužbu a svátosti. Připomněl, že Evropu v minulosti obrátili světci a mučedníci. A potřebuje je také dnes, dodal s apelem na mladé: „*To vy máte být svatými a mučedníky, kteří zevangelizují Evropu. Vaše domovy žijí po Kristu. Západní svět se totiž odvrátil od Boha a je pohroužen do temnoty,*“ dodal vatikánský kardinál.

„*Svět bez Boha je světem temnoty, lži a egoismu,*“ řekl kardinál Sarah. „*Bez Božího světla se západní společnost stala jakousi bludnou lodí uprostřed temnot. (...) Je odkázána na temnoty strachu, smutku a izolace. (...) Dovoluje,*

aby se v ní šířily ty nejšilenější ideologie. Západní společnost bez Boha se může stát kolébkou etického a mravního terorismu, který je ještě mocnější a ničivější než terorismus islamistů. Mějme na paměti, že Ježíš řekl, abychom se nebáli těch, kteří mohou usmrtit tělo, ale nemohou zabít duši. Máme se bát spíše těch, kdo mohou svrhnout do propasti jak duši, tak i tělo. Draží přátelé, odpusťte mi tato slova. Potřebujeme však jasné slovo a realismus.“

Kardinál Sarah dodal, že užívá těchto slov proto, že ve svém kněžském a pastýřském srdci pociťuje soucit pro tolik bloudících, zmatených, smutných, nespokojených a osamocенých duší.

„*Kdo je povede na cestu světla, kdo jim ukáže cestu pravdy, jedinou skutečnou cestu osvobození, tedy cestu Kříže? Vydáme je napospas omylu, nihilismu, zmatku nebo agresivnímu islamismu?*

(...) *Musíme hlásat světu, že naše naděje má jméno, naši nadějí je Ježíš Kristus, jediný Spasitel světa a lidstva.*“

Kardinál Sarah se jako prefekt Kongregace pro bohoslužbu a svátosti obrátil zvláštním způsobem také ke kněžím. Prosil je, aby sloužili Eucharistii s hlubokou úctou, soustředěním a vědomím svatosti. Připomněl, že jejich celibát je znamením sjednocení s ukřižovaným Kristem. Varoval také před návrhy na rozvolnění disciplíny celibátu. Podle kardinála Saraha by to mělo vážné důsledky v podobě přerušení apoštolské tradice: „*Vytvoříme si kněžství podle naší lidské míry, avšak nebudeme předávat kněžství Kristovo, které je kněžstvím v poslušnosti, chudobě a čistotě,*“ řekl kardinál Sarah.

Zdroj: <https://www.vaticannews.va/cs.html>, 22. 5. 2018

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Evangelium - Mk 3,20-35

Ježíš vešel do jednoho domu a znovu se shromáždil zástup lidu, takže se nemohli ani najíst. Jakmile o tom uslyšeli jeho příbuzní, vypravili se, aby se ho zmocnili; říkalo se totiž, že se pomátl na rozum. Učitelé Zákona, kteří přišli z Jeruzaléma, tvrdili o Ježíšovi: „Je posedlý Belzebubem. Vyhání zlé duchy s pomocí vládce zlých duchů.“ Zavolal si je a mluvil k nim v podobenstvích: „Jak může satan vyhánět satana? Je-li království v so-

bě rozdvojeno, takové království nemůže obstát. Je-li dům v sobě rozdvojen, takový dům nebude moci obstát. Jestliže satan vystoupil proti sobě a je rozdvojen, nemůže obstát, ale je s ním konec. Nikdo přece nemůže vniknout do domu siláka a uloupit jeho věci, jestliže toho siláka napřed nespoutá. Teprve potom mu dům může vyloupit. Amen, pravím vám: Všechno bude lidem odpuštěno, hříchy i rouhání, kterých se dopustili. Kdo by se však rouhal Duchu Svatému, nedojde odpuštění

navěky, ale bude vinen věčným hříchem.“ To řekl proto, že tvrdili: „Je posedlý nečistým duchem.“ Přišla jeho matka a jeho příbuzní. Zůstali stát venku a dali si ho zavolat. Kolem sedělo plno lidí. Řekli mu: „Tvoje matka a tvoji příbuzní se venku po tobě ptají!“ Odpověděl jim: „Kdo je má matka a moji příbuzní?“ A rozhlédl se po těch, kteří seděli dokola kolem něho, a řekl: „To je má matka a to jsou moji příbuzní! Každý, kdo plní vůli Boží, to je můj bratr i sestra i matka.“

Vítej, věrný služebníku, opět mezi svými (3)

Na památku návratu ostatků dobrého arcipastýře Josefa Berana do staré vlasti

Na strastiplné pouti se z významného českého kněze Josefa Berana stalo číslo 35844, pod kterým byl veden v evidenci nacistického koncentračního tábora Dachau. Červený trojúhelník na jeho vězeňském mundúru označoval politického vězně. Jeho status zněl vězeň – duchovní v tzv. ochranné vazbě, která umožňovala gestapu uvěznit preventivně, bez soudu, osobu definovanou jako nebezpečnou pro německou říši. Jeho bydlištěm se stal kněžský blok č. 28. Na barácích žili kněží mnoha národností, včetně Němců. Dachau byl hlavním koncentračním táborem pro duchovní ze zemí okupovaných nacisty – 2720 osob kněžského stavu pocházejících z 24 národů bylo uvězněno za zdejšími ostnatými dráty. Josef Beran rozmnožil armádu českých kněžských heftlinků, jak se za války obecně vězňům říkalo. Český klérus měl 260 svých členů v koncentračních táborech a kriminálech. Okupanti jich však různým způsobem perzekvovali mnohem více – celkem 371. Z tohoto počtu jich 66 vydalo svědectví krve a vešlo do nebe s palmou mučedníků. Byli buď popraveni, nebo zahynuli v koncentracích či věznicích. Sedm z nich přivítalo květnovou svobodu v roce 1945, ale vbrzku se rozloučili se světem v důsledku vysílení a nemoci.

Táborová správa dávala vězňům najevo, že jejich život nemá žádnou cenu. Kruté zacházení, nedostatečná strava, nemoci a systematicky vyčerpávající práce zkrátily život mnoha služebníků oltáře. V rovném údělu kněz i laik každý den sváděli boj o fyzické přežití. K tomu se u kněží přidával zákaz jakékoliv náboženské činnosti. Přísně a pod drakonickými fyzickými tresty byly zapovězeny posvátné akty, jimiž se z mužů tohoto světa stávají posvěcené osoby. Zachovat svátostné kněžství a pokračovat v něm však bylo samozřejmou povinností vězněných duchovních. Vysluhovat svaté svátosti, modlit se, podle možností vzdělávat sebe i druhé – veškerou tuto činnost vykonávali pod neustálým rizikem odhalení a následného trestu. Za viditelné náboženské projevy hrozil výprask 25 ran býkovicem a až několik týdnů

v betonové kobce o samotě, což byl jeden z nejhorších kázeňských trestů.

Odsouzení bez soudu nesměli ani do táborové kaple. Nenápadně a na dálku, s obnaženou hlavou, tak Josef Beran vykonával návštěvu Nejsvětější svátosti oltářní. Veškerý duchovní život – zejména udělování svatého přijímání – probíhal v utajení. Zkušení koncentračníci v mnohém uměli dozorce odhadnout a vytvořit si prostor pro mši svatou i pastoraci. Do improvizované kaple kněží přiváděli krajany, kterým udělovali svátosti. Konali dokonce rekolekce a nedělní pravidelné pastorační konference. Přitom všem museli věznění duchovní dbát na riziko prozrazení, udavačství, provokací. Dobrovolnou službou v nemocničním revíru dostávali příležitost k udělení svátosti nemocným i vysluhování mši svatých. Mnozí po nákaze tyfem přinesli oběť nejvyšší.

Díky solidaritě spoluvězně Karla Kašáka se podařilo Josefa Berana přeřadit do výroby vitamínových prášků. Zde nebyl

tolik na očích jako při předchozí metařské službě, při níž přitahoval nežádoucí pozornost dozorců, kteří měli na malého českého kněze spadeno. Náhodné všední střetnutí se špatně naloženým táborovým káphem nebo rozmrzelým esesákem mohlo být pro Berana osudné. Někdy byla poskytovaná pomoc marná. Když Beran v čase tyfové epidemie dostal od kamaráda deku navíc, hned ji dal tomu, kdo ji podle někdejšího rektora potřeboval více než on. Takové případy se opakovaly a dárcům, kteří oblečení, příkrývku nebo potraviny pokoutně sháněli, tzv. „organizovali“, činil Beranův přístup logicky těžkou hlavu.

Odvracenou stránkou kněžské solidarity v lágru byly vzpomínky na soužití s některými polskými kněžími, kteří ani v obecné nouzi nezapomněli na konflikt mezi ČSR a Polskem kvůli Těšínsku. Josef Beran si od nich užil šikany, ze které ho vysvobodil až kněžský spoluvězeň František Štverák, jenž Polákům důrazně domluvil. Pamětníci se shodují, že ani v čase největší beznaděje, bolesti a zmaru nikdo neviděl Berana zoufalého nebo plačícího. Naopak, Josef Beran našel ještě dost energie k posilování a uklidňování spolubratří. Pro vnitřní sílu, vyvěrající z hloubky kněžství, byl svými druhy obdivován. Řada lidí u Berana našla upokojení a duchovní útočiště.

Sám onemocněl břišním tyfem, po návratu z táborové nemocnice vážil pouhých 49 kg. Opět zařadila muklovská solidarita a Beran – přezdívaný Jozífek – se dostal do komanda k invalidům, kde spravoval oblečení a vyhnul se fyzické dřině. Když opět nabyl zdraví a byl schopen běžného koncentračnického života, učinil slib, že jestli se vrátí domů, nikomu neodepře žádnou prosbu, pokud nebude odporovat Boží vůli. V bídných poměrech přijímal často podporu svého okolí a toužil odvděčit se za přijatá dobrodíní. Ještě v lágru uskutečnil hodně ze svého předsevzetí. Když obdržel velký balíček s potravinami, skoro všechno rozdal. Obecně se vědělo, že kněží dostávají větší balíčky, neboť na ně pamatovala jejich rodina

*Osvobozený politický vězeň
P. Josef Beran v roce 1945*

i farnost. A tak se kolem kněžských baráků tvořily fronty hladovějících, mnozí z nich byli zajatí Rusové. Kromě katolických kněží, kaplanů, farářů, teologů i prelátů obývali vězeňské baráky také duchovní jiných konfesí. I na ně zapůsobila Beranova hluboká lidskost a milosrdenství – také jim svědčil o pravosti katolické víry.

V důsledku zákroku Vatikánu se kněží dočkali lepšího zacházení. To pocítil také Josef Beran, který začal pracovat jako pisař v kanceláři pracovního oddělení. Jeho provoz měli na starosti samotní vězni, kteří rozepisovali jednotlivé práce a sestavovali pracovní komanda. Zajišťovali také přiděly potravin. Beran v písemně tajně pořizoval opisy statistik, čímž riskoval život. Značné riziko také podstupoval, když půldruhého roku vydával o 250 lístků na chleba více, než bylo povoleno. Kvůli přechovávání náboženských textů musel Beran z kanceláře odejít a opět díky andělu strážnému a obětavým kamarádům se stal hlídačem ve skladu zeleniny. Zde spolu s jezuitou Adolfem Kajprem hospodařil pro blaho bližních, jak jen mohl. Neodmítl žádné hladového vězně, který si přišel taj-

ně pro brambory. V tom okamžiku Jozífek hleděl jakoby náhodou vždy jinam, než k místu nepovoleného odběru zeleniny. Beranovu duchovní či hmotnou pomoc v nouzi zakusili nejen čeští kněží, ale i jejich němečtí, polští nebo italské kolegové. V německém okolí se našly příklady obětavé pomoci – a nejen mezi německými heftlinky. Pater Gastager, farář z Hebertshausenu nedaleko Dachau, organizoval ilegální potravinovou a lékovou pomoc pro vězně koncentračního tábora Dachau. Do této sítě byl zapojen již dříve zmíněný Beranův známý Karel Kašák.

Jak se blížil konec Hitlerova impéria a zmenšovalo se jeho území, docházelo k přemísťování vězňů z koncentračních táborů, které nacisté evakuovali kvůli postupujícím Spojencům. Vnitrozemský koncentrační tábor Dachau musel pojmout masu vězňů z jiných lágrů. Nedostatek jídla a otrěsné hygienické podmínky zapříčinily v listopadu 1944 epidemii skvrnitého tyfu, jíž do osvobození podlehl přes 14 000 osob. Nakonec mělo být evakuováno také Dachau. Směrem k Alpám se vydalo koncem dubna 1945 více než 10 000 vězňů, z nichž kolem tisíce jich

pochod smrti nepřezilo. Josef Beran naštěstí nebyl zařazen do divokých evakuací, hrozících vysokou úmrtností.

Když 29. dubna 1945 vstupovali do bran koncentračního tábora vítězští američtí vojáci, byli šokováni hromadami mrtvol. Urychleně prováděli dezinfekci tábo- ra a pohřbívali mrtvé.

Čeští kněží se museli nadále zdržovat v táboře, zejména z důvodů hygienických a zdravotních. Zavedli ihned duchovní službu a zpřístupnili kapli, v níž se konaly pravidelné nedělní mše svaté. Při bohoslužbách děkovali sv. Václavu a národním patronům za záchranu. Na zesnulé vzpomněli vroucí modlitbou. Pamatovali také na živé, hlavně ve vzdálené, dosud okupované Praze, která v květnových dnech volala o pomoc. První mši svatou obětovanou za osvobozené vězně sloužil Čech Bedřich Hoffmann. Dne 3. května celeb- roval mši svatou P. Josef Plojhar jako podě- kování za záchranu životů. Zubožení lidé v pruhovaných mundúrech se zotavova- li po přestálých hrůzách a hleděli s nadě- jí do budoucna. Jejich mysl zalétala do rodné země, k jejím chrámům a oltářům.

(Pokračování)

Bířmování – křesťanské svědectví – dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

Ježíš, počatý Pannou Marií z Ducha Svatého, zahajuje svoje poslání po vyjití z vod Jordánu, kdy je pomazán Duchem, který sestoupil a spočinul na NĚm (srov. Mk 1,10; Jan 1,32). Prohlašuje to výslovně v Nazaretské synagoze. Jak nádherný je tento průkaz Ježíšovy totožnosti! Slyšme, co říká: „Duch Páně je nade mnou, proto mě pomazal, poslal mě, abych přinesl chudým radostnou zvěst.“ (Lk 4,18) Ježíš se prezentuje v synagoze svojí ob- ce jako ten, který je pomazán Duchem, je naplněn Duchem Svatým a je prame- nem Ducha příslibeného Otcem (srov. Jan 15,26; Lk 24,49; Sk 1,8; 2,33). Zmrt- výchvstalý totiž večer o Velikonocích de- chl na svoje učedníky a řekl jim: „Přijmě- te Ducha Svatého“ (Jan 20,22); a v den Letnic sestoupila moc Ducha Svatého na apoštoly mimořádnou formou (srov. Sk 2,1-4), jak víme.

„Dech“ vzkříšeného Krista plní plíce církve, a v důsledku toho jsou ústa učed-

níků „naplněna Duchem Svatým“ a začí- nají hlásat všem velké Boží skutky (srov. Sk 2,1-11). Letnice, které jsme slavili tuto neděli, jsou pro církve tím, čím bylo pro Krista pomazání Duchem v Jordánu. Se- slání Ducha je misionářským podnětem k životu prožitému v posvěcování lidí ke slávě Boží. Duch působí v každé svátosti, ale speciálně v bířmování „dostávají věří- cí dar Ducha Svatého“ (Pavel VI., *Divinae*

consortium naturae). Biskup při udělová- ní pomazání říká: „Přijmi pečeť daru Du- cha Svatého.“ Je to obrovský dar, který je v našem srdci, v naší duši a vede nás živo- tem, abychom se stali dobrou solí a dob- rým světlem pro lidi.

Křtem nás Duch Svatý ponořuje v Kris- ta, a v bířmování nás Kristus naplňuje Du- chem Svatým a pomazává nás na svědky, účastníky téhož životního principu a po- slání, podle plánu nebeského Otce. Svě- dectví bířmovaných vyjevuje přijetí Du- cha Svatého a poddajnost jeho tvořivé inspiraci. Ptám se: Jak se pozná, že jsme obdrželi darem Ducha? Konáme-li skut- ky Ducha a pronášíme-li slova vnuknutá Duchem (srov. 1 Kor 2,13). Křesťanské svědectví spočívá v uskutečňování pouze toho a všeho toho, co po nás žádá Kris- tův Duch, kterým nám k tomu dává sílu.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

„Ve zcela kněžském a nadpřirozeném duchu!“ Kdo byl Franz Stock?

Dne 14. listopadu 2009 proběhla v německém katolickém tisku zpráva: Byl zahájen proces blahořečení sauerlandského kněze Franze Stocka, který prožil téměř celý svůj kněžský život ve Francii. Proces zahájil paderbornský arcibiskup Hans-Josef Becker.

Řízení pokračovalo 24. února 2014 ve Vatikánské kongregaci pro svatořečení a blahořečení.

Kdo byl tento příští svatý? Proslavil se v první řadě svými zásluhami jako duchovní odbojových pracovníků odsouzených za války nacisty. A k tomu po válce proslul jako představený provizorního semináře pro budoucí německé kněze, nejdříve v Orleánsu, potom u Chartres.

P. Franz Stock se narodil 21. září 1904 v Neheimu, ležícím na soutoku řek Möhne a Ruhru. Tento povahou zdrženlivý budoucí kněz vyrostl ve zbožném prostředí, jeho náboženské přesvědčení bylo potvrzeno a dále upevněno vstupem do studentského svazu „Neudeutschland“ a potom do „Quickbornu“. V srpnu 1926 přišel poprvé do Francie, aby se zúčastnil „Mírového kongresu“ organizovaného Markem Sangnierem v Bierville. Tato země ho nezadržitelně přitahovala.

Dne 8. září se Franz Stock zúčastnil s jedním německým přítelem poutě do Notre-Dame du Port du Salut (Naší Milé Paní z Přístavu spásy), v blízkosti Coreze. Tito dva němečtí poutníci šli v pochodňovém průvodu nést sochu svatě Panny. „Tam jsme se naučili milovat Francii,“ poznamenal si Franz Stock do svého deníku.

Následujícího roku byl již zase ve Francii, poprvé navštívil Matku Boží v Lurdech. Skupina 17 účastníků přišla 21. srpna na toto místo milosti. Franz Stock se rozhodl pro studium teologie. Jako student paderbornského kněžského semináře prožil tři zahraniční semestry v Paříži, kde si získal mnoho přátel.

Několik dnů před svěcením na podjáhna (15. března 1931) pohleděl nazpět na svůj vývoj a napsal rodičům: „Záleží na řízení božské Prozřetelnosti v mém ce-

lém vývoji, počínaje dnem, kdy jsem poprvé pomyslel na to, že bych se měl stát knězem, až do dnešního dne... Víím, že za svoje povolání vděčím tomu, že jste mi dali základy náboženské výchovy... Tisíce díky! Byli jste to vy, kteří jste mi dali dobrou náboženskou výchovu.“

Potom se stal jáhnem. Jako jáhen se zúčastnil „Mezinárodního mírového setkání“ na Borbergu u Brilonu. Bylo tam 2000 účastníků, Němců i cizinců.

Na tomto Borbergu, místě opředeném pověstmi z doby starých Germánů, stojí od roku 1925 poutní kostel „Královny míru“. Mírový svaz německých katolíků zde pořádá pravidelně svá setkání. V jedné zprávě se uvádí, že milostný obraz, vytvořený řídicím učitelem Hollekampem, je „tak krásný ve svých barvách, jako by se Královna míru s Ježíškem vznášela nad krajinou, nad Borbergem, ba nad celým Sauerlandem“.

P. Franz Stock (1904-1948)

Dne 12. března 1932 byl Franz Stock v Paderbornu vysvěcen na kněze. Pak dostal svoje první kaplanské místo a potom další, zase jenom na krátkou dobu. V září 1934 následovalo jeho uvolnění pro službu ve Francii. V Paříži měl převzít německou farnost.

„Zvláštní místo v jeho duchovním světě a v jeho kněžském životě měli svatí – zvláště Maria, ale také Michael, Bonifác, František, Alžběta. Úplně se osvědčil duchovní a náboženský základ, vytvořený

v Paderbornu a v Paříži solidním teologickým vzděláním, měl jednoduchou a hlubokou zbožnost, kterou získal od svých rodičů...“ píše jeho životopisec Raymond Loonbeek.

V roce 1937 se konala oslava 100. výročí německé farnosti v Paříži. Franz Stock vydal slavnostní spis „100 let německé duchovní správy v Paříži“. Dne 24. října se konala slavnostní vzpomínka v kostele Notre-Dame des Victoires (Naší Milé Paní Vítězné). Odtud německá farnost pocházela, protože zde založil Alsasan Joseph Axinger německou „misii sv. Bonifáce“. Byla zde sto let. Poprvé navštívil pařížský arcibiskup kardinál Verdier německou farnost.

P. Stockovi byla svěřena péče o všechny německy mluvící katolíky ve francouzském hlavním městě, včetně Rakušanů, Švýcarů a Alsasanů.

Dne 27. srpna 1939 ho zastihla výzva z německého vyslanectví v Paříži, že všichni Němci mají ihned opustit Paříž. Hrozí nebezpečí války!

Už příští den se vydal Franz Stock na překotnou cestu domů, s ním sestra Františka (jeho hospodyně) a farní pomocnice slečna Berlinghofová.

Když přijeli nenadále do Neheimu, stáli před zavřenými dveřmi. Celá Stockova rodina se jako každoročně účastnila procesí ke svatyni Matky Boží ve Werlu. Ano, Franz Stock také Werl důvěrně znal.

Svatyni ve Werlu vedl a měl ve své péči řád svatého Františka. Cožpak také Franz Stock nesl jako školák o tom, že se stane františkánem? Stalo se to jinak. Stále byl ve Francii ve spojení s františkánským společenstvím a vstoupil ke „Společnickům svatého Františka“.

P. Franz Stock nyní zase vstoupil do služeb arcidiecéze Paderborn, ale v roce 1940 nastal znovu obrat. Německá armáda obsadila Francii. Volali ho nazpět do Paříže. Vedle svého původního úkolu byl povolán jako duchovní pro francouzské bojovníky odporu, protože mluvil perfektně francouzsky. Na 1500 až 1700 kandidátů smrti měl Franz Stock duchovně doprovázet na jejich poslední cestě na Mont

Valerian a posilovat je duchovně před pravou. Ne všichni přijali jeho kněžskou nabídku. Ti zbožní však byli velice vděční. Nemálo z nich se mohlo smířit s Bohem v poslední hodině. Ve svém deníku kněz zaznamenal některé zážitky.

Byl tam například jeden filmový herec, Henry Baur, odsouzený k smrti. Ten prosil Franze Stocka o růženec. „Tento umělec, konvertovaný Žid... se modlil, jak se zdá, po celý den růženec.“ Deník také zmiňuje Jacquese Têteho, který „zemřel s růžencem v ruce“. Byl tam rovněž nějaký André B., který u kůlu zpíval jasným melodickým hlasem Ave Maria, dokud nezazněl povel: „Pal!“

Toto všechno zanechalo ve Franzi Stockovi nesmazatelný dojem.

Také v těchto letech je popsán postoj Franze Stocka: „Jeho zbožnost spočívala na dvou pilířích. Prvním byla modlitba, které věnoval tolik času jako nějaký trapista... tím, že se modlil s tou, která je prochnuta modlitbou: s Marií.“ Druhým pilířem jeho zbožnosti byla Eucharistie!

Po porážce Němců se Franz Stock nejprve dostal do zajetí. Čekal na něho ale brzy nový, nanejvýš důležitý úkol: výstavba a vedení provizorního německého kněžského semináře, nejdříve u Orléansu, potom před branami města Chartres, které je proslulé svojí středověkou katedrálou a milostným obrazem Panny Marie, do jejíž ochrany byl seminář svěřen.

Franz Stock, který od dětství projevoval výtvarné nadání, vytvořil vhodnou fresku na zadní stěně seminární kaple; kříž Ježíšův uprostřed, Maria na jedné straně, apoštol Jan na druhé, upomínající na to, že umírající Ježíš mu dal svoji Matku za matku (srov. Jan 19,27). Kromě toho tam spatříme ještě sv. Bonifáce, apoštola Němců, a na protější straně archanděla Michaela, patrona jak německého, tak i francouzského národa.

Ačkoliv nebyl oficiálně akademikem nebo vědcem, vychoval Franz Stock generaci kněží, kteří dělají čest svému stavu. Vždycky se mu podařilo získat pro přednášky vhodné profesory, v pravý čas zde byla jak materiální, tak duchovní pomoc. Ve vrcholném období zde bylo celkem 429 seminaristů. Svoje vzdělání zde získalo během dvou let 949 budoucích kněží. Na návštěvu často přicházel nuncius z Paříže, který řekl: „Tento seminář bude

Táborová kaple semináře za ostatními dráty v Chartres (foto z r. 2005)

ke slávě Francie i Německa. Má za úkol stát se znamením porozumění i smíření mezi oběma národy!“ Jak se tento nuncius jmenoval? Giuseppe Angelo Roncalli, pozdější papež Jan XXIII.

Jaké bylo základní zaměření představeného Franze Stocka? „Úkolem církve je také dnes nadpřirozeným zachránit přirozené... Světci mohou naši dobu zachránit.“ Taková slova nemohli tehdejší seminaristé zapomenout. Maji je navždy v paměti, zůstala v jejich srdci.

Po rozpuštění semináře u Chartres v červnu 1947 zůstal Franz Stock dále ve Francii. Uchýlil se do pokoje svého prvního pařížského působiště. Jeho zdraví bylo podlomeno, cítil se zde často osamělý. Dne 24. února 1948 si ho vzal Pán do své věčné vlasti. Ten, který ve svém životě pomohl tolika jiným lidem, zemřel v osamění a opuštěný, bez přijetí pomazání nemocných, sotva ve 44 letech.

Jeho rekviem se zúčastnili ze strany státu dva ministři (Michelet a Gay), jako zástupci církve pařížský světicí biskup a samozřejmě i nuncius Roncalli. Je-

Hrob P. Franze Stocka v kostele sv. Jana Křtitele v Chartres

ho příbuzným v Německu bylo povoleno ke vstupu do Francie zamítnuto. U otevřeného hrobu se se zasloužilým mužem rozloučilo jenom asi 10 osob.

Na pohřebišti v Thiais, hřbitově zajatých německých vojáků, dostal Franz Stock skromný hrob. Teprve tři roky nato dostal zemřelý důstojný hrob. Stalo se to takto: Biskup z Chartres pozval v létě 1951 tehdejší německé seminaristy na 15. srpna na svátek Nanebevzetí Panny Marie na děkovnou pouť do své katedrály. Přitom chtěli hosté navštívit hrob svého někdejšího představeného. Ten však byl v politováníhodném stavu. Muselo se něco udělat. Času bylo málo, už 27. října 1951 se mělo konat posvěcení. K němu se dostavila také maminka Stocková z Neheimu a její dcera Františka. Německý spolkový kancléř Adenauer zaplatil výlohy jejich cesty.

Ale neměla se oživit vzpomínka na tohoto muže nejprve tam, kde se tolik zasloužil? Tak se ptali mnozí.

Jeho tělesné pozůstatky byly tedy exhumovány 15. června 1963 a následujícího dne převezeny do Chartres. Obřad vedli dva biskupové - francouzský (z Chartres) a německý (ze Špýru). Dostavil se německý vyslanec z Paříže, také německý stát chtěl být zastoupen. Papež Jan XXIII. poslal telegram z Věčného města. Ne, na Franze Stocka nikdy nezapomněl: „Franz Stock, to není jenom pouhé jméno, to je program,“ vyjádřil se příležitostně.

Od roku 1963 odpočívá apoštol německo-francouzského smíření v kostele sv. Jana Křtitele před branami města Chartres, v boční kapli s obrazem Notre-Dame de la Paix (Naši Paní míru). Na závěr slavnosti zazněla tenkrát oblíbená vestfálská mariánská píseň zemřelého, přeložená jedním přítelem do francouzštiny.

Na shromáždění dne 16. června 1963 přítomný francouzský ministr Edmond Michelet upozornil na pozoruhodnou shodu: Den předtím odsouhlasilo a podepsalo francouzské Národní shromáždění německo-francouzskou smlouvu o přátelství! Znamení shůry?

Byl zahájen proces Stockova blahorečení. Stane se P. Franz Stock svatým ochráncem sjednocené a mírové Evropy?

*Z Maria heute 3/2018 přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)*

Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane (10)

3. Poselství (Druhá část)⁽¹⁾

• *Jsem ta, která jsem:* ukazuje „výslovné potvrzení všech titulů, zjevených i nezjevených pravd⁽²⁾ a dogmat týkajících se nejsvětější Panny“, dává pochopit „existenci Panny Marie v čase, působení Trojice při vtělení, její božské mateřství“, ukazuje „kontinuitu působení Trojice při vykoupení, prostřednictví a posvěcení lidstva v čase pro věčnost“, je „výslovným tvrzením o Mariině duchovní existenci ve věčnosti, v jednotě Trojice,⁽³⁾ a o mariánské účtě v celistvosti víry proti všemu formalismu, sektářství, bludu a stranictví“;

• *v božské Trojici:* v těchto slovech „můžeme uvažovat, avšak nepochopit vzájemné prolnutí neoddelitelných činností Trojice,⁽⁴⁾ dokonalou extází Milostiplné ve věčné lásce v Bohu skrze Krista Ježíše, jejího Syna“.

• *Jsem Panna:* ukazuje „Mariinu spolupráci na vnitřním působení Trojice pro věčnou spásu věřících v ní: není to pouze panenství mravů, ale celistvost božského vědění do ní vlitého, od věčnosti, aktuálně a neustále, způsobem nepochopitelným, avšak reálným“;

• *od Zjevení:* v těchto slovech „můžeme pochopit, jak všechna privilegia udělená Trojici Panně Marii ustanovila z Boží vůle a sama v sobě s Mariinou spoluprací náležitý obecný kult panenské Matky, vždy jediné a jedné ve všech svých zjeveních v každém čase“.

• *Ty mě pronásleduješ:* v těchto slovech „můžeme uvažovat, avšak nepochopit všemohoucí lásku⁽⁵⁾ panenské Matky, její privilegia implicitně urážena; duchovní slepotu, princip a pramen každého bludu, rozšířeného i skrytého; hodinu milosti pro každou duši na její cestě návratu ke Kristu Ježíši“;

• *nyní již dost!:* v těchto slovech „můžeme ještě pochopit, že pravá spása je v jediném pravém Bohu, věčném, přítomném, poznávaném, adorovaném a milovaném: ještě dříve, než byl svět, v nebeském dvoře; v plnosti časů jeho Slova a panenské Matky; pak v srdci každého spravedlivého, který žije ve víře ve slova Slova⁽⁶⁾ v jednotě lásky“.

• *Vstup do Svatého ovčince:* vyhlašuje, že „Maria je Kristův Ovčinec jako Matka a vůdkyně katolické církve. Kristem je brána do Ovčince a Dobrý pastýř, Kristus, je v čase pro Marii a Maria je ve věčnosti pro Krista, Věčné slovo, cesta, pravda a život“;⁽⁷⁾

• *Nebeského dvora na zemi:* v těchto slovech „můžeme pochopit, jak katolická, apoštolská, římská církev by měla zrcadlit vynikající ctnosti Panny Marie, Nebeského dvora na zemi. Syn Boží tím, že přijal v Marii lidskou přirozenost, povýšil Mariino svaté lidství k nejvyššímu možnému stupni na zemi. [Povýšil ji] k radosti v nebi, k slávě nad všechny kůry andělů a svatých, aby v ní, s ní a skrze ni církev učící na zemi načerpala od božské Trojice celistvost víry, neomylnost, nauku, autoritu svého učitelského úřadu, plodnost apoštolského působení, a to pro společenství svatých, aby v každém čase a na každém místě všichni věřící našli jistou cestu a vedení pro věčnou spásu“.

(Pokračování)

Z italského originálu „Il Veggente: Il segreto delle Tre Fontane“ (Milano: Adriano Salani, 2016) vybral a přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

⁽¹⁾ V úvodní části třetí kapitoly se psalo o tom, jak sestra filipinka Raffaella Sommaová slyšela ve snu stejná slova, která Bruno Cornacchiola slyšel z úst Panny Marie na počátku jejího zjevení 12. dubna 1947: „*Jsem ta, která jsem v božské Trojici. Jsem Panna od Zjevení. Ty mě pronásleduješ, nyní již dost! Vstup do Svatého*

ovčince, Nebeského dvora na zemi.“ Ve snu tato slova komentoval hlas jednoho kazatele. Sestra si komentář zaznamenala do sešitu, který se však poté ztratil a byl nalezen až po její smrti. To, co následuje, je tímto komentářem ze sešitu sestry Sommaové. Zatím nebyl publikován. Jeho literární styl je opravdu „mystický“. [pozn. překl.]

⁽²⁾ Některé pravdy víry týkající se Panny Marie byly Bohem přímo zjeveny a jsou katolickou církví výslovně vyučovány. Pak jsou jiné pravdy, které zjeveny nebyly nebo jsou v oněch zjevených pravdách obsaženy pouze zavinutě. [pozn. překl.]

⁽³⁾ Maria je přítomna od věčnosti a ve věčnosti v Trojici vzhledem k věčnému Božímu úřadu a věčnému Božímu předurčení a vzhledem k tomu, že do této věčnosti po svém nanebevzetí doputovala. [pozn. překl.]

⁽⁴⁾ Je pravdou víry, že tři božské Osoby jsou nerozdílné ve svém působení navenek. „Ale v jediném božském působení každá Osoba zjevuje, co je jí vlastní v Trojici“ (*Katechismus katolické církve*, 267), např. dílo stvoření je společným dílem celé Nejsvětější Trojice, ale Otec koná toto jediné dílo stvoření jako ten, kdo stvořitelkou moc nepřijímá od nikoho, Syn jako ten, kdo ji přijímá od Otce, a Duch Svatý jako ten, kdo ji přijímá od Otce a Syna. Totéž lze říci ohledně působení Nejsvětější Trojice vzhledem k Panně Marii. [pozn. překl.]

⁽⁵⁾ Panna Maria je tradičně označována jako „prosíci všemohoucnost“ (*omnipotentia supplex*). [pozn. překl.]

⁽⁶⁾ Tedy ten, kdo žije ve víře ve slova Ježíše Krista, vtěleného Slova. [pozn. překl.]

⁽⁷⁾ Tato slova je třeba chápat tak, že Ježíš Kristus je zde na zemi Vykupitelem své Matky, a to prvním Vykupitelem, nakolik byla Maria skrze své neposkvrněné početí vykoupěna „vznešenějším způsobem“. Maria je pak zpětně tou, která přivádí ke Kristu, a to zvláště po svém nanebevzetí v nebi: to vyjadřují známá slova: „skrze Marii k Ježíšovi“ (*per Mariam ad Jesum*). [pozn. překl.]

Poselství Královny míru

„Drahé děti! V tomto nepokojném čase vás vybízím, abyste měly více důvěry v Boha, který je váš Otec na nebesích a který mne poslal, abych vás k Němu vedla. Vy otevřete svoje srdce darům, které vám On chce dát, a v tichosti srdce se klanějte mému Synu Ježíši, který dal svůj život, abyste vy žily na věčnosti, kam vás chce vést. Ať je vaší nadějí radost ze setkání s Nejvyšším v každodenním žití. Proto vás vyzývám: nezanedbejte modlitbu, protože modlitba koná zázraky. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu.“

Medžugorje 25. května 2018

V Indonésii útočily celé rodiny islamistů

Dne 13. května došlo ke koordinovaným útokům na tři křesťanské indonéské kostely, při nichž zahynulo 14 lidí, včetně šesti atentátníků, a zraněno bylo dalších 41. Vlna útoků ve jménu Islámského státu pak pokračovala v Surabaji. V tomto hlavním městě provincie Východní Jáva a druhém největším městě Indonésie útočily tentokrát celé rodiny, včetně dětí. Atentáty pokračovaly také následující den. Cílem sebevražedného útoku se stala policejní stanice. Pětice teroristů na dvou motorkách se odpálila u jejího vstupu krátce před devátou hodinou ranní místního času. Mezi zraněnými jsou čtyři policisté a šest civilistů. Přežila také osmiletá holčička, která byla součástí útočící skupiny. Mluvčí indonéské policie potvrdil, že při všech útocích byla užitá výbušnina stejného typu.

Pro Vatikánský rozhlas hovořil P. Bernardo Cervellera, ředitel agentury AsiaNews: „Je to poprvé, co útočí tímto způsobem celé rodiny. Překvapuje také koordinace akcí. Otec rodiny rozdával každému úkoly, naplánoval detailně, jak má být rodina využita k zasažení všech kostelů, a nakonec ve svém autě zaútočil také sám. To je tedy první šokující věc. Druhou věcí je užití dětí, zneužití a manipulace vlastních dětí k teroristickým

atentátům. Děti patrně vůbec nevěděly, na čem se podílejí. Podobně jako holčičky, které včera doprovázely svou matku a byly vyzbrojené trhavinou. O těchto věcech nicméně slyšíme i z jiných koutů světa. Dochází k tomu například v Nigérii, kde Boko Haram často používá školní děti k teroristickým útokům. Jde tedy o určitý druh šílenství a překroucení vlastního lidství.“

Vlna terorismu v Indonésii sílí. Tento nejlidnatější muslimský stát se potýká se stále větší radikalizací. Dnes souvisí rovněž s návratem bojovníků ze Sýrie, podobně jako otec Cervellera.

„Islámská radikalizace vstoupila do Indonésie už dávno. Nejprve se saúdskými kázateli, pak s talibánskými a nyní s Islámským státem. Musíme si uvědomit, že s téměř 260 miliony obyvatel, z nichž více než 95 % je muslimů, je tato země velkou členskou základem pro rekrutování radikálních bojovníků. Mnoho Indonésanů také skutečně odešlo bojovat do Sýrie po boku ISIS. Indonésané se tedy potýkají se stejným problémem jako například Francie, totiž s návratem tzv. »foreign fighters«, zahraničních bojovníků, kteří se vrací do svých domovských zemí.“

Má indonéská společnost nějaké protílátky na tuto vlnu radikalizace?

„Ano, má. Především indonéská kultura a tamní islám jsou od počátku ovlivněny hinduismem, v podstatě tedy jde o tolerantní kulturu. Země se zakládá na myšlence tzv. »pankasíla«, což je – řekněme – národní ideologie, v níž silně vystupuje náboženská tolerance a respekt k jiným náboženstvím. Na tom tedy lze stavět odmítnutí radikalizace. Na druhou stranu je třeba říci, že největší muslimské organizace, jako je Nad' latul Ulama nebo Muhammadiyah, které sdružují desítky milionů muslimských osobností, jsou proti tomuto manipulativnímu užívání islámu a násilí. Například včera Nad' latul Ulama okamžitě odsoudila útoky, s tím, že je nepřijatelné manipulovat Boha nebo zneužívat náboženství proti lidským bytostem. Jejich prohlášení tedy velmi připomínalo papežův apel,“ řekl P. Bernardo Cervellera, ředitel agentury AsiaNews.

Křesťanská komunita se stává terčem výhrůžek a útoků už dlouho, zároveň se však setkává také se solidaritou místního obyvatelstva. Poté, co islamisté loni o Vánocích zaútočili na desítku indonéských kostelů, příslušníci muslimské domobrany drží stráž kolem křesťanských míst kultu o všech významných křesťanských svátcích.

Podle www.radiovaticana.cz

IRSKO DALO ZELENOU POTRATŮM

Irové v referendu odhlasovali (68 % hlasujících) zrušení osmého dodatku své ústavy, který chránil život nenarozeného dítěte a zakazoval ženám potrat s výjimkou mimořádných situací. Kromě tohoto dodatku ústavy neexistuje v Irsku žádná další právní regulace. Výsledek mění obraz Irsku jako zeleného pro-life ostrova v Evropě, ale také jako země s katolickou identitou.

Předseda Papežské akademie pro život Mons. Vincenza Paglia výsledek referenda komentoval slovy: „Není tu žádné vítězství, které bychom měli oslavovat. Všechno, co nějakým způsobem usnadňuje špinavou práci smrti, nás nijak zvlášť neobšťastňuje. Proto by nás také tento krok Irsku měl vést nejen k tomu, abychom ještě více hájili život, ale také ho podporovali, doprovázeli a vytvářeli příležitosti, aby nedocházelo k dramatickým rozhodnutím. Když se požaduje přerušit život, je to vždy drama, stejně jako by mělo být dramatické, když je nic a pokořován život již narozený. V Irsku

převládá postoj individualismu, který zatemňuje a vede k zapomínání práv všech, včetně nenarozených. Proto je na jedné straně důležité doprovázet, aby se předcházelo takto dramatickým rozhodnutím, a na druhé straně je nezbytné potvrzovat práva všech, především nejslabších – a zároveň doprovázet, podporovat a nikdy neopouštět nikoho. Tuto kulturu je nutné podporovat proti kultuře »hyper-individualismu«, která počítá pouze s individuálním blahobytem, za který se někdy draze zaplatí.“

Zdroj: <https://www.vaticannews.va/cs.html>, 26. 5. 2018

SPUŠTĚNA ČESKÁ VERZE VATICAN NEWS

Nedávno byla uvedena do provozu česká verze oficiálního zpravodajského webu Apoštolského stolce: www.vaticannews.va/cs.html, za jehož obsah zodpovídá česká redakce Vatikánského rozhlasu stejně jako za původní stránky www.radiovaticana.cz, spravované již šestnáctým rokem, za nemalé pomoci sponzorů a dobrovolníků,

Českou provincií Tovaryšstva Ježíšova. Nadále budou aktualizovány i tyto starší stránky, dokud se technicky nedořeší dostupnost jejich obsahu z nového webu.

Forma, tedy vzhled a struktura obsahu je pro všechny jazyky a kulturní oblasti stejná. Vatican News se tematicky dělí do čtyř kategorií: Papež, Vatikán, Církev a Svět. Obsahuje také Podcast s každodenním rozhlasovým pořadem ve formátu mp3, který je archivován dva týdny a přebírá jej do svého vysílání Rádio Proglas.

Přínosem nového webu je možnost sledovat přímé audiovizuální přenosy, a to ze středních generálních audiencí, nedělních poledních promluv (Angelus, Regina Caeli), veřejných vystoupení, italských i zahraničních pastoračních cest papeže. Nebude u nich ovšem český komentář, na jehož zajišťování naše tříčlenná redakce nestačí, podobně jako je tomu i v případě většiny ostatních jazyků. Mnohá papežská vystoupení však ve spolupráci s Vatikánským rozhlasem přenáší TV Noe.

Podle www.radiovaticana.cz

Pracovní doba a doba odpočinku

Flexibilní formy práce: benefit, který nutí k větším výkonům

Současné komunikační technologie vrhají zaměstnance, už i na čím dál nižších pozicích, do područí displejů telefonů, tabletů či notebooků často dlouho poté, co ukončili zákonnou pracovní dobu. Zaměstnavatelé očekávají potvrzení informace či reakci, i za předpokladu, že zaměstnanec pracovní dobu řádně využil, nebo spíš právě proto, od těch loajálních se očekává víc.

Člověk, který na pracovní komunikaci ve večerních hodinách nereaguje, se tak trochu vyřazuje z týmu, z firmy, ze společnosti. Takové počinání se stává normou bez ohledu na dopad do soukromí, a to jak rodiny, tak i lidí single. A jaký bude mít vliv případné uzákonění další flexibilizace pracovní doby? Bude více prostoru pro osobní život? Bude zaměstnanec ochoten plnit případné nadstandardní požadavky zaměstnavatele? Bude vůbec reálné sladění osobního a pracovního života, jak o tom sní dnešní generace třicátníků?

Práce se pro mnoho mladých lidí stává všeobijmajícím elementem, se kterým se jim lépe sžívá, než by tomu bylo u opravdového životního partnera, kterého si v důsledku vsudypřítomné práce mladí často ani nedokáží najít. Čerpání dovolené v rozsahu stanoveném Zákoníkem práce mnoho dnešních zaměstnanců považuje za téměř nemožné. Moderní firmy nabízejí přímo ve firmách oddechové koutky s občerstvením, sportovní vyžití, firemní mateřské školky... Tyto zaměstnanecké benefity ale v důsledku znepřehledňují vztahy mezi pracovní a privátní sférou.

Současná snaha po autonomii jednotlivce a zároveň volání po legislativě, která by „zbytečně nebrzdila rozvoj sdílené ekonomiky“, je přirozenou tendencí přizpůsobení se realitě 21. století v modernizaci, dynamickém růstu a doháněním západních ekonomik. Zároveň ale otevírá dveře sociální tvrdosti nového progresivního systému, kterou neodstraní sebesofistikovanější software.

Digitalizace a flexibilizace trhu práce jsou považovány za nedílnou součást mo-

dernizace práce a také za efektivní způsob řešení současných problémů na trhu práce. Flexibilní formy zaměstnání, jejich atraktivita pro zaměstnavatele i zaměstnance jsou ovlivněné nejen typem organizace a fungováním firem či domácností, ale také jejich vzájemným působením. Podle nedávných průzkumů bylo ve více než polovině členských států EU zaměstnáno na částečný úvazek 6 % mužů a 33 % žen. Až 80 % všech částečně zaměstnaných v Evropské unii tvoří ženy. Možnost pracovat doma v České republice využívá přibližně 16 % organizací, především menších společností do 50 zaměstnanců, sídlících ve velkoměstech. Zaměstnanci, kteří takto pracují, si mohou sice sami organizovat pracovní dobu, uspořít náklady na dopravu a čas potřebný k dopravení do místa práce, na druhé straně mají omezeny sociální kontakty s ostatními zaměstnanci a lidmi vůbec. Dalším nedostatkem je paradoxně dlouhá pracovní doba. Ačkoliv si ji pracovníci určují sami, vykazuje tato skupina zaměstnanců dle průzkumů vůbec nejdelší pracovní dobu.

Je zřejmé, že dosažení kýžené rovnováhy mezi pracovním a soukromým životem bude pro zaměstnance i pro samostatně výdělečně činné pracovníky s nástupem nových technologií jen složitější. Digitalizace sice přispěje k reorganizaci a usnadnění každodenních činností, zároveň ale individualizace přístupu k práci a osobnímu životu zesiluje rizika, jako je zvýšený tlak na výkon a dostupnost, prodloužení pracovní doby, včetně noční a víkendové práce, hlubší individualizace pak ústí do desynchronizace volného času o víkendech, což má dopad na rodiny těchto pracovníků a koneckonců i na jejich zapojení do občanských aktivit.

Debaty o vyvážení osobního a pracovního života zůstanou planými, pokud se

RADA IUSTITIA ET PAX UPOZORŇUJE NA RIZIKA FLEXIBILIZACE PRACOVNÍ DOBY

Zveřejňujeme text dokumentu *Rady Iustitia et Pax*, který byl odsouhlasen Stálou radou ČBK. Upozorňuje na rizika při zavádění dalších forem flexibilizace pracovní doby s nástupem nových technologií a její sladování se soukromím lidí.

nepromítnou do hospodářské, sociální i rodinné politiky na úrovni státu i celé Evropské unie. Je dobře známo, že úprava pracovní doby a doby odpočinku s cílem ochrany zdraví zaměstnance před dlouhotrvajícím výkonem práce, je stále jedním z nejčastěji porušovaných pracovněprávních institutů.

Ochrana zdraví a bezpečnosti pracovníků je v Evropě na vysoké úrovni, musí však být odpovídajícím způsobem hájeno právo na život po práci, resp. právo nedostupnosti, a podporována synchronizace volného času ve smyslu zabezpečení týdenního rytmu s jedním dnem odpočinku (neděle), který by byl zajištěn pro všechny občany EU, aby bylo možné plně se účastnit kulturního, sportovního, společenského a náboženského života, tj. hledání kulturního obohacení a duchovního rozměru, možnost zapojit se do dobrovolnické práce, spolkové činnosti, a obecně, posilování sociální soudržnosti.

„Sedmého dne pak někteří z lidu vyšli sbírat, ale nic nenašli. Tehdy Hospodin Mojžíšovi řekl: »Jak dlouho budete odmítat zachovávat má přikázání a mé pokyny? Nechápete, že vám sobotu dal Hospodin? Proto vám on sám dává šestého dne chléb na dva dny...«“ (Ex 16,27-29)

*Václav Malý, biskup,
předseda Rady Iustitia et pax ČBK*

(Zdroj: www.cirkev.cz, 24. 4. 2018)

Diecézní centrum pro seniory Hradec Králové pořádá **od 18. do 25. srpna 2018 v Janských Lázních PRAZDNINOVÝ POBYT PRO PRARODIČE S VNOUČATY A TRÍGENERAČNÍ POBYT (pro prarodiče, rodiče a děti)**. Zájemci se mohou hlásit nebo získat bližší informace na tel. 495 063 661, e-mailu dcs@bihk.cz nebo na webech www.dcskhk.cz a www.simeon.cz.

Pondělí 11. 6. 2018

6:05 Klapka s ... (28. díl): Josefem Hradeckým **7:05** Chléb náš vezdejší **7:20** Výpravy do divočiny: Ptačí světy **8:25** V pohorách po horách (46. díl): Toulcovy maštale – Českomoravská vrchovina **8:35** Léta letí k andělům (25. díl): Jan Hanák – kněz **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Barva lásky **9:55** Berou nás **10:25** Missio magazin: Květen 2018 **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Na pomezí ticha a tmy **13:35** Tomáš Kočko & Orchestr na Mohelnickém dostavníku 2012 **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Pro vita mundi: Petr Váňa **15:25** Kostel na předměstí **15:35** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (28. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **16:00** V souvislostech (233. díl) **16:20** Noční univerzita: Viola a Augustín Svobodovi – Ježíš a dobré víno **17:15** Salesiáni na Kubě **17:35** Terra Santa news (297. díl): 6. 6. 2018 **18:00** Česká věda **18:15** Ars Vaticana (22. díl) **18:30** Bible pro nejmenší: Narození Ježíše **18:35** Sedmihlásky (33. díl): V Strakonících za oltářem **18:40** S NOACHEm po Izraeli **19:15** Nevzdají se – Orissa **19:30** Můj chrám: Kateřina Koubová, šéfredaktorka Katolického týdeníku, kostel Povýšení svatého Kříže v Karvině. **20:00** Adopce nablízko [L] **21:05** Mikroregion Třemšín (7. díl) **21:15** ARTBITR – Kulturní magazín (59. díl): O Wimů Wendersovi [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Kulatý stůl: Domácí násilí **23:40** Světlo pro Evropu (4. díl): Mezináboženský dialog **23:55** Noční univerzita: Katka Lachmanová – Modlitba za místa postižená zlem **1:30** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 12. 6. 2018

6:05 Pod lampou **8:10** Muzikanti, hrajte **8:40** Česká věda **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V souvislostech (233. díl) **9:40** Noční univerzita: Katka Lachmanová – Modlitba za místa postižená zlem **11:20** Institut Bearzi v Udine **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Ars Vaticana (22. díl) **13:00** Exit 316 MISE: Krása v nesnážích **13:25** Mauricius – nová hranice **13:45** V pohorách po horách (46. díl): Toulcovy maštale – Českomoravská vrchovina **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Bez hábitu: Vincentini **15:35** Společně pro lepší společnost **16:10** Kulatý stůl: Domácí násilí **17:45** Světlo pro Evropu (4. díl): Mezináboženský dialog **18:00** Noeland (41. díl) **18:30** Bible pro nejmenší: Jan Křtitel **18:35** Sedmihlásky (33. díl): V Strakonících za oltářem **18:45** P. Vojtěch Kodet – Tajemství Božího království: Podobenství o svatební hostině (Mt 22,1–14; Lk 14,7–24) **19:20** Bazilika s tajemným světlem (3. díl) **19:30** Zpravodajské Noeviny (965. díl): 12. 6. 2018 [P] **20:00** Buon giorno s Františkem [L] **21:10** Řeckokatolický magazín (160. díl) [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Terra Santa news (297. díl): 6. 6. 2018 **22:30** Modlitba růžence z Fatimy [L] **23:40** Jak potkávat svět (61. díl): Prague Cello Quartet **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 13. 6. 2018

6:05 Zpravodajské Noeviny (965. díl): 12. 6. 2018 **6:25** Klapka s ... (25. díl): Miroslavem Šolcem **7:25** Charita Vsetín **7:45** Noční univerzita: Viola a Augustín Svobodovi – Ježíš a dobré víno **8:35** Pomoc má mnoho tváří **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Ars Vaticana (22. díl) **9:30** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:40** Mezi pražci (69. díl): Červen 2018 **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Jak si mě našel Antonín z Padovy **13:35** Exit 316 MISE: Krása v nesnážích **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Pro vita mundi: Běla Gran Jensen (1. díl) **15:10** Víra do kapsy **15:30** Česká věda **15:45** Zpravodajské Noeviny (965. díl): 12. 6. 2018 **16:10** Můj chrám: Kateřina Koubová, šéfredaktorka Katolického týdeníku, kostel Povýšení svatého Kříže v Karvině. **16:30** Missio magazin: Květen

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

2018 **17:30** Děti Haiti **17:45** ARTBITR – Kulturní magazín (59. díl): O Wimů Wendersovi **18:00** Můj Bůh a Walter: Více světla než stínu **18:30** Bible pro nejmenší: Satan pokouší Ježíše **18:40** Sedmihlásky (33. díl): V Strakonících za oltářem **18:45** Hlubinami vesmíru s dr. Pavlem Koubským, 2. díl **19:30** Terra Santa news (298. díl): 13. 6. 2018 [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** Léta letí k andělům (27. díl): Haig Utidjian – dirigent **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Noční univerzita: RNDr. Jiří Grygar, CSc. – O planetách cizích sluncí **23:15** Generální audience Svatého otce **23:45** Links, rechts, krejčí, švecl: MFF Strážnice 2017 **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 14. 6. 2018

6:05 Klapka s ... (38. díl): Milanem Michálkem **7:05** S NOACHEm po Izraeli **7:35** Léta letí k andělům (27. díl): Haig Utidjian – dirigent **7:55** Terra Santa news (298. díl): 13. 6. 2018 **8:20** P. Vojtěch Kodet – Tajemství Božího království: Podobenství o svatební hostině (Mt 22,1–14; Lk 14,7–24) **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Světlo pro Evropu (4. díl): Mezináboženský dialog **9:30** S Bohem podél Rio Marañon **9:55** Kulatý stůl: Domácí násilí **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Řeckokatolický magazín (160. díl) **13:05** Ars Vaticana (23. díl) **13:15** Zambie: Oratoři, naděje pro mladé **13:30** Generální audience Svatého otce **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Bez hábitu: Obláti **15:30** Muzikanti, hrajte **16:05** Zpravodajské Noeviny (965. díl): 12. 6. 2018 **16:25** Má vlast: Dubí u Teplíc **17:40** V pohorách po horách (46. díl): Toulcovy maštale – Českomoravská vrchovina **17:55** Hermie a Stanley na táboře **18:30** Bible pro nejmenší: Ježíš miluje děti **18:35** Sedmihlásky (33. díl): V Strakonících za oltářem **18:40** Se salesiány na jihu Madagaskaru: ANKILILOAKA **19:00** Večeře u Slováka: 11. neděle v mezidobí [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny (966. díl): 14. 6. 2018 [P] **20:00** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (139. díl): Myjava [L] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Zpravodajské Noeviny (966. díl): 14. 6. 2018 **0:30** Můj Bůh a Walter: Více světla než stínu **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 15. 6. 2018

6:05 Zpravodajské Noeviny (966. díl): 14. 6. 2018 **6:25** Ut intelligam corde – Porozumět srdcem **6:45** Skanzen Strážnice **7:10** Don Rua – nástupce **7:35** Noční univerzita: RNDr. Jiří Grygar, CSc. – O planetách cizích sluncí **8:40** Česká věda **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Bazilika s tajemným světlem (3. díl) **9:30** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (28. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **9:50** Procházka památkovou rezervací Příbor: Zastavení u kostela Narození Panny Marie **10:15** ARTBITR – Kulturní magazín (59. díl): O Wimů Wendersovi **10:25** Adopce nablízko **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Ars Vaticana (23. díl) **13:00** Léta letí k andělům (27. díl): Haig Utidjian – dirigent **13:25** S NOACHEm po Izraeli **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Pro vita mundi: Běla Gran Jensen (2. díl) **15:10** Řád svatého Huberta **15:35** Pomoc má mnoho tváří **16:00** Zpravodajské Noeviny (966. díl):

14. 6. 2018 **16:20** Víra do kapsy **16:35** Tomáš Kočko & Orchestr na Mohelnickém dostavníku 2012 **16:55** Buon giorno s Františkem **17:55** Vše pro mého krále a královnu **18:30** Bible pro nejmenší: Ztracená ovečka **18:35** Sedmihlásky (33. díl): V Strakonících za oltářem **18:40** Sobecký obr **19:20** Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi **20:00** Kulatý stůl: Křesťanské hodnoty [L] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Večeře u Slováka: 11. neděle v mezidobí **22:30** ARTBITR – Kulturní magazín (59. díl): O Wimů Wendersovi **22:45** Cesta k andělům (22. díl): Otmar Oliva – výtvarník **23:35** Nábožné združení svatého Josefa **0:05** V pohorách po horách (46. díl): Toulcovy maštale – Českomoravská vrchovina **0:15** Modlitba se zpěvy z Taizé **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 16. 6. 2018

6:05 Adopce nablízko **7:05** Keď Terchovské srdce bije **7:30** Můj Bůh a Walter: Více světla než stínu **7:55** Léta letí k andělům (27. díl): Haig Utidjian – dirigent **8:20** Noeland (41. díl) **8:50** Sedmihlásky (33. díl): V Strakonících za oltářem **8:55** Hermie a Stanley na táboře **9:35** Můj chrám: Kateřina Koubová, šéfredaktorka Katolického týdeníku, kostel Povýšení svatého Kříže v Karvině. **10:00** Exit 316 MISE: Krása v nesnážích **10:25** Koncert Pavla Helana: Odry 2018 **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:10** Terra Santa news (298. díl): 13. 6. 2018 **14:30** Hlubinami vesmíru s dr. Pavlem Koubským, 2. díl **15:10** Večeře u Slováka: 11. neděle v mezidobí **15:40** Verbunk – Tematický hudební program: MFF Myjava 2018 [L] **17:25** Trenčianskú dolinu: MFF Myjava 2018 [L] **18:45** Bazilika s tajemným světlem (4. díl) [P] **18:55** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (29. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **19:20** Světlo pro Evropu (4. díl): Mezináboženský dialog **19:30** V souvislostech (234. díl) [P] **19:50** Cesta k andělům (46. díl): Jiří Černý – novinář a hudební publicista **20:45** Tancujú, hrajú, (do)spievajú: MFF Myjava 2018 [L] **22:15** V pohorách po horách (47. díl): Suchá Belá – Slovenský ráj [P] **22:25** Pohyby **23:10** Zpravodajské Noeviny (966. díl): 14. 6. 2018 **23:30** Řeckokatolický magazín (160. díl) **23:50** Tomáš Kočko & Orchestr na Mohelnickém dostavníku 2012 **0:10** Noční univerzita: Viola a Augustín Svobodovi – Ježíš a dobré víno **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 17. 6. 2018

6:05 Ars Vaticana (23. díl) **6:15** Adopce nablízko **7:20** Panenka Polínko **7:35** ARTBITR – Kulturní magazín (59. díl): O Wimů Wendersovi **7:45** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (139. díl): Myjava **9:10** Řeckokatolický magazín (160. díl) **9:25** S NOACHEm po Izraeli **10:00** Večeře u Slováka: 11. neděle v mezidobí **10:30** Mše svatá z putní kaple Svatý Antoníněk nad Blatnicí: Hlavní pouť ke sv. Antonínovi [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (234. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **13:20** Muzikanti, hrajte **13:55** Česká věda **14:15** Tak sa u nás tancuje/Így járják: MFF Myjava 2018 [L] **15:45** Cirkus Myjava: MFF Myjava 2018 [L] **17:15** Bazilika s tajemným světlem (4. díl) **17:25** P. Vojtěch Kodet – Tajemství Božího království: Podobenství o deseti družičkách (Mt 25,1–13) [P] **18:05** Noeland (42. díl) **18:30** Sedmihlásky (7. díl): Hnalo dívka krásy **18:35** Hermie a přátelé: Dát, nebo brát? **19:05** Blahověření Tita Zemana **19:30** Exit 316 MISE: Můj ztracený svět [P] **20:00** Psi Páně aneb Sněž ten film **21:15** V souvislostech (234. díl) **21:35** Dejte nám křídla (5/5) [P] **22:35** Buon giorno s Františkem **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **23:50** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **0:30** Můj Bůh a Walter: Více světla než stínu **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 11. 6. o 15:30 hod.: Ruženec z Lúrd

Priamy prenos modlitby posvätného ruženca z miesta zjavenia Panny Márie v Lourdoch.

Utorok 12. 6. o 22:30 hod.: Ruženec z Fatimy

Priamy prenos v predvečer výročia zjavenia Panny Márie.

Streda 13. 6. o 9:45 hod.: Generálna audiencia

Priamy prenos z verejného stretnutia Svätého otca s pútnikmi vo Večnom meste spojený s katechézou.

Štvrtok 14. 6. o 16:30 hod.:
Kulmenie (Pali Danko: Ave Mária)

Ave Maria – klenot darovaný ľudstvu mnohými hudobnými veličkami a v mnohých úpravách. Modlitba k nebeskej Matke zaodetá do krásnych melódii. V ďalšej časti Kulmenia poodhalíme po-

zadie vzniku dvoch asi najznámejších verzií Ave Maria, ktoré pôvodne vôbec neboli skladané pre náboženské ciele...

Piatok 15. 6. o 18:35 hod.: lesodo

Animovaný príbeh pre deti o holúbkovi lesodovi.

Sobota 16. 6. o 10:00 hod.: Kňazská vysviacka zo Žiliny

Priamy prenos svätej omše spojenej s kňazskou vysviackou zo Žiliny – Vlčnic.

Nedeľa 17. 6. o 20:30 hod.:
Na ceste v rodine (Čistota a plodnosť)

Posledná časť relácie Na ceste v rodine je zameraná na čistotu v manželstve, predstavenie základných prirodzených metód plánovania rodičovstva a úskalia interrupčných a antikoncepčných techník. Hostia: manželia Štupákovci, moderuje Zuzana Chanasová.

 Rímskokatolícka farnosť Sázava vás zve na **SVATOPROKOPSKOU POUŤ NA SÁZAVĚ**.

SLAVNOSŤ SV. PROKOPA – úterý 4. července 2018
Program: 8.30 pútní mše svätá farnosť Kolín • 10.30 pútní mše svätá – celebruje P. Augustin Ladislav Gazda, převor kláštora benediktinů v Rajhradě • 18.00 večerní mše svätá – celebruje P. Radim Cigánek, sázavský farář • 19.00 pobožnost ke sv. Prokopovi • 19.30–22.00 eucharistická adorace.

VELKÁ SVATOPROKOPSKÁ POUŤ – nedeľa 8. července 2018
Predvečer veľkéj pouťi – sobota 7. července: 20.00–22.00 eucharistická adorace.

Veľká pouť – nedeľa 8. července: 10.30 slavnostní mše svätá ve staroslověněštině – celebruje P. Petr Prokop Siostrzonek, arcipát břeňovského kláštora.

Kontakt: Rímskokatolícka farnosť Sázava – Černé Budy, Zámecká 75, 285 06 Sázava • www.svprokop-sazava.cz • e-mail: farnost@svprokop-sazava.cz • P. Radim Cigánek, tel. 776 229 671, radim.ciganek@centrum.cz.

BREVIÁŘ PRO LAIKY
9. – 16. ČERVENA 2018

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 10. 6.	PO 11. 6.	ÚT 12. 6.	ST 13. 6.	ČT 14. 6.	PÁ 15. 6.	SO 16. 6.									
Antifona	919	1029	1389	1556	949	1061	1734	1953	980	1096	996	1113	1666	1883		
Žalm	784	883	783	881	783	881	783	881	784	883	784	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	920	1029	1673	1893	949	1062	1734	1953	981	1096	997	1114	1666	1883		
Antifony	920	1030	1674	1893	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Žalmy	921	1030	813	914	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	1674	1556	953	1066	1735	1954	985	1101	1001	1118	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	698	788	1389	1557	953	1066	1735	1954	985	1101	1391	1563	1669	1886		
Prosby	924	1034	1675	1557	953	1066	1724	1943	985	1101	1002	1119	1655	1886		
Závěrečná modlitba	698	788	1389	1558	954	1067	1390	1562	986	1102	1391	1563	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	792	890	954	1067	970	1085	986	1103	1003	1120	1018	1137		
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	1684	1558	957	1070	973	1088	989	1106	1006	1124	1021	1141		
Závěrečná modlitba	698	788	1389	1558	957	1071	973	1088	990	1106	1006	1124	1022	1141		
Nešpory:																
SO 9. 6.																
Hymnus	915	1024	929	1039	1677	1559	959	1072	1736	1955	991	1108	1008	1125	1024	1143
Antifony	916	1025	929	1040	1678	1897	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Žalmy	916	1025	930	1040	1678	1897	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	1680	1560	962	1076	1737	1956	995	1112	1011	1129	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	698	788	699	789	1390	1561	962	1076	1737	1956	995	1112	1391	1563	699	789
Prosby	918	1028	933	1044	1681	1561	963	1076	1731	1950	995	1112	1011	1129	1028	1147
Záv. modlitba	698	788	698	788	1389	1558	963	1077	1390	1562	996	1113	1391	1563	700	790
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení
Nedeľa 10. 6. – 10. nedeľa v mezidobí

 1. čt.: Gn 3,9–15
 Ž 130(129),1–2.3–4.5–6a.6b–8
 Odp.: 7 (*U Hospodina je slitování, hojně je u něho vykoupení.*)
 2. čt.: 2 Kor 4,13–5,1
 Ev.: Mk 3,20–35

Pondělí 11. 6. – památka sv. Barnabáše

 1. čt.: Sk 11,21b–26; 13,1–3
 Ž 98(97),1.2–3ab.3c–4.5–6
 Odp.: srov. 2 (*Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů.*)
 Ev.: Mt 10,7–13

Úterý 12. 6. – ferie (v ostravsko-opavské diecézi: památka bl. Marie Antoníny Kratochvilové a druhů)

 1. čt.: 1 Král 17,7–16
 Ž 4,2–3.4–5.7–8
 Odp.: 7b (*Hospodine, ukaž nám svou jasnou tvář!*)
 Ev.: Mt 5,13–16

Streda 13. 6. – památka sv. Antonína z Padovy

 1. čt.: 1 Král 18,20–39
 Ž 16(15),1–2a.4.5+8.11
 Odp.: 1 (*Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě.*)
 Ev.: Mt 5,17–19

Čtvrtok 14. 6. – ferie

 1. čt.: 1 Král 18,41–46
 Ž 65(64),10abcd.10e–11.12–13
 Odp.: 2 (*Tobě, Bože, patří chvalozpěv na Siónu.*)
 Ev.: Mt 5,20–26

Pátek 15. 6. – nezávazná památka sv. Víta

 1. čt.: 1 Král 19,9a.11–16
 Ž 27(26),7–8a.8b–9abc.13–14
 Odp.: 8b (*Hospodine, hledám tvou tvář.*)
 Ev.: Mt 5,27–32

Sobota 16. 6. – nezávazná sobotní památka Panny Marie

 1. čt.: 1 Král 19,19–21
 Ž 16(15),1–2a+5.7–8.9–10
 Odp.: 5a (*Ty jsi, Bože, mým dědičným podílem.*)
 Ev.: Mt 5,33–37

PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

**NOVĚNA K JANU SARKANDROVI
ZA KNĚZE**
Vybral a uspořádal Michal Altrichter SJ
Odpovědná redaktorka Luisa Karczubová

Ačkoli měl sv. Jan Sarkander rád spiritualitu hlubokého spočinutí a modlitbu ticha, byl často na cestách a zapojen do vnější činnosti. I když měl být zcela umlčen a vzpomínka na něho měla zapadnout, je po celé příští generace dobře znám. Jeho životní osud je základem této novény.

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o. • Brož., A6, 32 stran, 35 Kč

RŮŽENEC K MARIÍ, MATCE CÍRKVE

Krátké meditace k jednotlivým desátkům růžence. V závěru brožurky je připojena loretánská litanie a modlitba sv. Jana Pavla II. k Panně Marii, Matce církve.

Trapistky • Brož., A6, křídový papír, 32 stran, 50 Kč

**VE STÍNU TVÝCH KŘÍDEL RADOSTNĚ
PLESÁM**

Sr. Lucie Tartara, klášter Naší Paní nad Vltavou

Stručný komentář k veršům žalmů, které mluví o stínu Božích křídel.

Trapistky • Brož., A6, křídový papír, 24 stran, 50 Kč

CESTA DUŠE - CESTA PRO VŠECHNY

Sr. Lucie Tartara, klášter Naší Paní nad Vltavou

Sestra trapistka v této kapesní brožurce předkládá ve zkratce duchovní cestu sv. Bernarda podle jeho *Komentáře k Písni Písni* a zkušenosti sv. Gertrudy z Helfty.

Trapistky • Brož., A6, křídový papír, 24 stran, 50 Kč

DAR EUCHARISTIE

Brožurka představuje ve stručnosti několik světových eucharistických zázraků. Nabízí také text modlitby sv. Tomáše Akvinského *Klaním se ti vroucně*, dále od sv. Antonína M. Klareta *Čtvrtodínku před Nejsvětější svátostí* a modlitbu sv. Ignáce z Loyoly *Duše Kristova, posvět' mě*.

Trapistky • Brož., A6, křídový papír, 24 stran, 50 Kč

PRO DĚTI K PRVNÍMU SVATĚMU PŘIJÍMÁNÍ

NA VÝSLUNÍ BOŽÍM • POVÍDKY K PRVNÍMU SVATĚMU PŘIJÍMÁNÍ

Wilhelm Hünermann • Z němčiny přeložil P. Alois Hanzelka
• Ilustrovala Marie Hordějčuková • Redakční práce Marie Kaplanová, sestry Kongregace Nejsvětější svátosti, Marcela Macháčková

Legendární dílo pro dětské čtenáře od Wilhelma Hünermanna (1900–1975) vyšlo česky v roce 1947. V řadách rodin knihu uchovávali jako poklad. Od té doby se mnohé změnilo. Co však zůstává, je nepřestávající touha dětské duše po bezpečí, spravedlnosti a nesobecké lásce. To vše na svět přinesl a stále nabízí Ježíš. Napínavé povídky svědčí o této skutečnosti až dojemným způsobem. Toto nové české vydání je jazykově upraveno a nově ilustrováno.

*Martin Leschinger - FLÉTNÁ
Váz., 145x205 mm, 176 stran, 225 Kč*

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

982707-0262/2011	TZ	
------------------	----	---

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Malice cyrilometodějské, spolku. Vydává Malice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml, Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvzení, že v nich nejsou bídy v oblasti víry a mravů. Neznámá to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc I.; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzercce: knihy@maticecm.cz). Registrace značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se používáme konečnému usudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.